

Motion till riksdagen

1989/90:Fö24

av Ingbritt Irhammar (c)

med anledning av prop. 1989/90:9 om arméns utveckling och totalförsvarets planeringssystem, m.m.

Mot.
1989/90
Fö24-27

Det är viktigt att försvarets resurser fördelas på ett sådant sätt att vi har en god försvarsberedskap i hela landet. Den säkerhetspolitiska bedömningen är grunden för bedömningen av hur totalförsvaret skall dimensioneras för att kunna garantera en god försvarsberedskap.

De södra delarna av landet har bedömts utgöra ett strategiskt område ur försvarssynpunkt bl.a. beroende på närheten till kontinenten men främst på grund av den betydelse som Öresund har i försvarshänseende. En viss koncentration av resurser har därför kommit bl.a. Kristianstads län till del.

Det säkerhetspolitiska läget är i dag svårbedömbart. Samtidigt som det finns anledning att knyta stora förhoppningar till den pågående avspänningen mellan öst och väst tyder utvecklingen främst i Mellaneuropa på en förändring i maktbalansen, vilken kan leda till en förändrad säkerhetspolitisk situation. I dag är det dock viktigt att klargöra att den hotbild som vårt land står inför inte förändrats i avgörande grad. Mot den bakgrunden finns det nu inte skäl att reducera försvarsinsatserna i en sådan grad att försvarsförmågan minskar i någon del av landet.

1988 års försvarskommitté har direktiv att genomföra en förnyad säkerhetspolitisk bedömning. Kommittén planerar att utföra detta arbete under hösten 1989. Därefter avser kommittén att presentera förslag avseende totalförsvarets dimensionering och organisation. I detta sammanhang kommer arméns grundorganisation att behandlas.

I proposition 1989/90:9 föreslår regeringen förändringar i arméns organisation. P 6:s anläggningar i Kristianstad föreslås avvecklas snarast. Samtidigt pekas på möjligheterna för P 6 att samutnyttja A 3:s anläggningar i Norra Åsum. T 4 i Hässleholm föreslås läggas ned. T 4:s utbildningsuppgifter överförs till P 2 som därefter har att ansvara för underhållsutbildning inom Södra Militärområdet.

När det gäller förslagen till förändring för P 6 anförs följande: P 6 fyller en viktig funktion ur utbildningssynpunkt och bör av detta skäl bevaras som ett självständigt regemente med egen myndighetsstatus. Frågan om bevarande av P 6 är direkt beroende av bedömningen av behovet av antalet pansarbrigader i krigsorganisationen. I dag finns det, enligt min mening, inget som talar för att antalet pansarbrigader nu kan reduceras. Av propositionen framgår inte klart om ett samutnyttjande av A 3:s anläggningar kommer att

komma till stånd före 1991 års försvarspolitiska beslut. Inte heller framgår det av förslaget om P 6:s självständiga myndighetsstatus kommer att bevaras. Det bör ankomma på riksdagen att fatta beslut av den karaktär som en nedläggning eller omlokalisering av P 6 skulle innebära. Riksdagen bör därför besluta att P 6 skall bevaras i sin nuvarande omfattning och med nuvarande lokalisering.

Trängregementena har en nyckelposition i försvarsorganisationen. En granskning i historiskt perspektiv visar inte sällan att framgång eller motgång i kris/krigssituationer i hög grad har varit beroende på underhållsorganisationen. Förslagen i propositionen tar därmed inte i tillräcklig utsträckning hänsyn till den viktiga funktion som trängregementena har.

Försvarets organisation är sådan att möjligheterna att rekrytera och behålla befäl och övrig personal bl.a. är beroende av förbandens myndighetsstatus. Bl.a. av det skälet är det angeläget att slå vakt om den självständighet som trängregementena haft. Riksdagen bör därför besluta att trängregementena alltfört skall behålla sin myndighetsstatus och sina nuvarande lokaliseringsorter.

Hemställan

Med anledning av det anförda hemställs

1. att riksdagen avslår förslaget om nedläggning av P 6:s anläggningar i Kristianstad,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om P 6:s myndighetsstatus,
3. att riksdagen, med avslag på propositionen i denna del, beslutar att trängregementenas myndighetsstatus och nuvarande lokaliseringsorter skall bibehållas.

Stockholm den 25 oktober 1989

Ingbritt Irhammar (c)